

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Αγριαδά...

ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΕΛΕΟΥΣΑΣ
“Ασαφη Ορια”

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΕΛΕΟΥΣΑΣ
“Άσαφη Όρια”

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ - ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ 2023
ΑΥΓΗΤΙΔΟΥ ΚΡΙΣΤΙΑΝΑ ΟΛΓΑ
ΑΜ:13126

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΦΡΑΓΚΟΥ

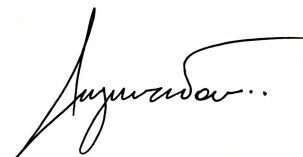
ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

ΦΡΑΓΚΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑ

ΜΑΡΘΑ ΛΟΥΚΙΑ

ΜΟΙΡΑ ΜΑΡΙΑ

Ο/η κάτωθι υπογεγραμμένος/η **ΑΥΓΗΤΙΔΟΥ ΚΡΙΣΤΙΑΝΑ ΟΛΓΑ** του **ΑΥΓΕΡΗ**, με αριθμό μητρώου **13126** φοιτητής/τρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής **ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ** του Τμήματος **ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ**, δηλώνω υπεύθυνα ότι: «Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής/διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος. Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

ΕΠΑΝΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ - ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ

ΕΠΑΝΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ - ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ

Αντικείμενο μελέτης της παρούσας εργασίας είναι η επανάχρηση του ανατολικού κτιρίου στον Ιταλικό οικισμό Campo Chiaro της Ελεουσας της Ρόδου. Αντικείμενο της μελέτης είναι η αποκατάσταση του κτιρίου και η μετατροπή της χρήσης του ως ένα ξενοδοχείο που η ιστορία του συνδέεται άρρηκτα με την δημιουργία του οικισμού καθώς και με τον τόπο. Η έννοια του χώρου "μέσω, έξω και ανάμεσα" προσφέρει ένα υπέροχο πλαίσιο για πειραματισμό για την αλληλεπίδραση του φωτός. Τόσο η Ιαπωνία όσο και η Ελλάδα έχουν μια μοναδική σχέση με το φως στις αρχιτεκτονικές τους παραδόσεις. Η ελληνική αρχιτεκτονική συχνά διαθέτει ανοιχτούς χώρους, επιτρέποντας στο φως του ήλιου να φωτίζει τους εσωτερικούς χώρους, ενώ ο παραδοσιακός ιαπωνικός σχεδιασμός δίνει έμφαση στο φυσικό φως και τη σύνδεσή του με τη φύση. Ενσωματώνονται στοιχεία τόσο από την ιταλική όσο και από την ιαπωνική κουλτούρα. Αυτοί οι δύο πολιτισμοί έχουν πλούσια ιστορία και σχεδιαστικές ευαισθησίες που μπορούν να αλληλοσυμπληρώνονται. Οι ιταλικές επιρροές αντλήθηκαν από την στη συνολική αρχιτεκτονική δομή, ενώ ο εσωτερικός σχεδιασμός επικεντρώνεται στην Ιαπωνική αισθητική.

Ιταλική Αρχιτεκτονική Δημιουργία στη Ρόδο

Ο F. di Fausto στα πρώτα του έργα στη Ρόδο προσπάθησε να επαναφέρει και συνδέσει το αρχιτεκτονικό παρελθόν της Ιταλίας, μέσα από μια ανανεωτική εκδοχή του Novecento. Η αναγέννηση ο μοντερνισμός, αλλά και ο νεοκλασικισμός είναι οι κύριες αναφορές του σε αρκετά από τα πρώτα κτίρια της ιταλικής διοίκησης στη Ρόδο. Ο τρόπος που χειρίζεται τα μορφολογικά χαρακτηριστικά των ιστορικών ρυθμών είναι προσωπικός, κριτικός και αφαιρετικός. Τα μορφολογικά στοιχεία δεν μεταφέρονται αυτούσια από το προηγούμενα συστήματα αναφοράς. Υφίσταται μια απαραίτητη διαδικασία αφαίρεσης και ανασύνθεσης ώστε να μπορεί να ενταχθεί στη νέα όψη και να εξυπηρετήσει τις συμβολικές αξίες του νέου προγράμματος.

Η συνέπεια του F. di Fausto σ' αυτόν τον συγκεκριμένο χειρισμό των ιστορικών ρυθμών γίνεται αντιληπτή και σε άλλα κτίρια που σχεδίασε την εποχή (1928-1932), εκτός η εντός την ιταλικής επικράτειας.

ΟΙΚΙΣΜΟΣ CAMPO CHIARO

Στους πρόποδες του βουνού του προφήτη, σχεδιάστηκε η κατασκευή ενός χωριού το 1935.

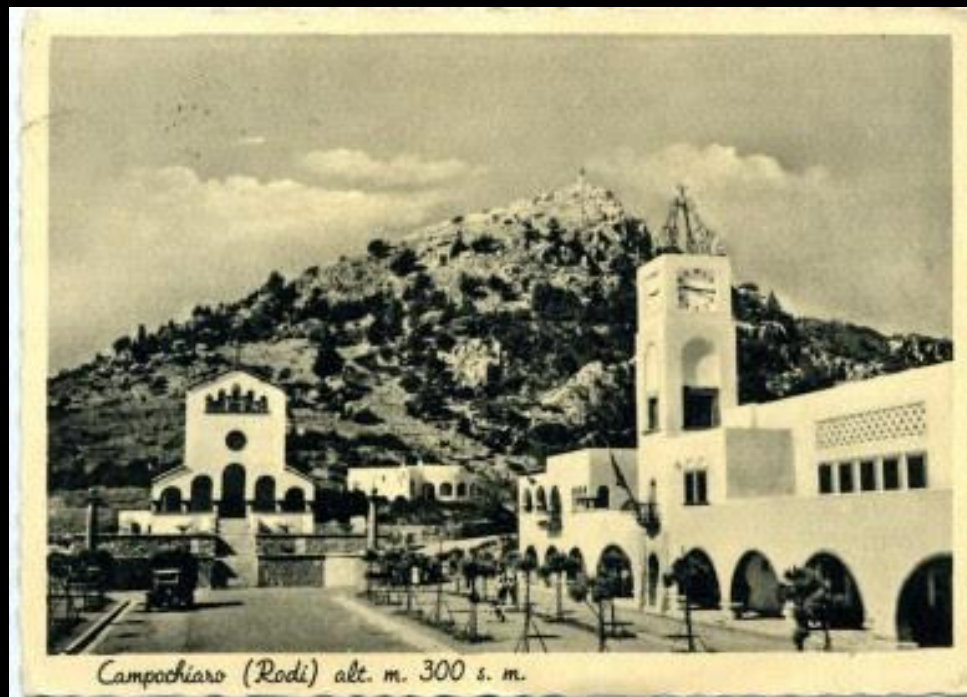
Αυτό το έργο εντοπίζεται στο ολοκληρωμένο σχέδιο αποκατάστασης των κτημάτων, ενώ σε πιο ειδικό επίπεδο στα δασικά μέτρα που στοχεύουν στην επέκταση των δασικών περιοχών του νησιού και στην αυξημένη παραγωγή ξυλείας.

Στην πραγματικότητα, με το διάταγμα της 30ής Σεπτεμβρίου 1937, ιδρύθηκε η ειδική εταιρεία για την ιδιοκτησία του δασικού κράτους και, την παραμονή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, το 30% του ρόδιου εδάφους χρησιμοποιήθηκε για δασικές καλλιέργειες.

ΟΙΚΙΣΜΟΣ CAMPO CHIARO

Ο σχεδιασμός του νέου αγροτικού χωριού, που ονομάζεται Camprochiaro (σήμερα Ελεούσα), ανατέθηκε στους αρχιτέκτονες Bernabiti και Patrasco που προβλέπουν τη δημιουργία μιας ορθογώνιας πλατείας, που οριοθετείται από τα κτίρια που αποτελούν το κέντρο. Η πλατεία διασχίζεται διαμήκως από τις δύο αρτηρίες που συνδέουν τη Ρόδο, το monte de Profeta και την Archiroli με τα Platania, αναλαμβάνοντας έτσι τη λειτουργία μιας οδικής διασταύρωσης. Το δυτικό αρχιτεκτονικό σκηνικό της πλατείας αποτελείται από την εκκλησία, χτισμένη σε πέτρινο βάθρο με δύο επίπεδα και προσβάσιμη από μια κεντρική σκάλα που τονίζει το μνημειακό χαρακτήρα και την κάθετη ορμή της. Το κτίριο της εκκλησίας, που ολοκληρώθηκε στις αρχές του 1936 σε ένα έργο den Patrasco, αποτελείται από μια αίθουσα που πλαισιώνεται από δύο χαμηλά κλίτη με παράθυρα και τελειώνει από μια μεγάλη αψίδα, που καλύπτεται από έναν ημισφαιρικό θόλο και περιβάλλεται από περιπατητήριο. Η πρόσοψη με τις βυζαντινές καμάρες κεκλιμένες προς το κέντρο και ένα μοτίβο που υψώνεται από τις καμάρες που φιλοξενούν τις καμπάνες του αετώματος.

Camprochiaro (Rodi) alt. m. 300 s. m.

Το 1935 ολοκληρώθηκαν τα έργα για τα δύο πολυλειτουργικά κτίρια που θα ανεγερθούν στις πλαγιές της πλατείας. Το κτίριο προς τα βόρεια, το οποίο περιλαμβάνει τα γραφεία διοίκησης, την ποδεστερία (το ίδρυμα του Δημαρχείου χρονολογείται από τον Δεκέμβριο του 1937), την έδρα του φασιστικού κρησφύγετου, τον κινηματογράφο, το περιπατητήριο, το Φαρμακείο, το Ισοστάσιο και τα καταστήματα για τους τεχνίτες, και αποτελείται από μια σειρά όγκων διαφορετικών κύβων ενωμένων ενώ το μπροστινό μέρος που βλέπει στην πλατεία δημιουργείται από την τοξωτή στοά. Το αντίστοιχο κτίριο χωρίζεται σε δύο σώματα, που συνδέονται με μια στοά, το ένα από τα οποία στεγάζει τους στρατώνες *carabinieri*, το άλλο το κατάστημα ξυλουργών με τα αντίστοιχα καταλύματά τους στον επάνω όροφο. Ο σχεδιασμός των δύο διαμήκων κτιρίων διαθέτει ένα μείγμα από μεσογειακή αρχιτεκτονική με ταράτσες, πέργκολες και λευκό σοβά, που ζωντανεύει από υπέροχες λεπτομέρειες, όπως μπαλκόνια διακοσμημένα με γονατιστά κιγκλιδώματα.

Όχι πολύ μακριά από το χωριό βρίσκεται η τεράστια κυκλική βρύση που λειτουργεί ως δεξαμενή. Το Σανατόριο της Αγίας Ελεούσας ήταν το κύριο νοσηλευτικό ίδρυμα για τη νοσηλεία ασθενών με φυματίωση στα Δωδεκάνησα για 23 χρόνια (1947-1970).

Ξεκίνησε τη λειτουργία του τον Αύγουστο του 1947, στα Ιταλικά κτίρια του οικισμού υλοτόμων Campo Chiaro, με αρχική δύναμη 80 κλινών και απασχολούμενο προσωπικό 54 άτομα. Παρά το γεγονός ότι, από κλιματολογικής άποψης, η τοποθεσία δεν ήταν ιδανική, καθώς η περιοχή βάλλεται από ισχυρούς και ψυχρούς ανέμους, το μέρος επιλέχθηκε κυρίως λόγω της αναγκαιότητας για απομόνωση των ασθενών με φυματίωση.

ΦΥΜΑΤΙΩΣΗ

Η φυματίωση κατά τον 19^ο και πρώιμο 20^ο αιώνα είχε χαρακτηριστεί ως ενδημική νόσος των φτωχών στις πόλεις. Οι ερευνητές όρισαν τη δεκαετία του 1880 τη νόσο ως μολυσματική και τοποθετήθηκε σε λίστα με ασθένειες υποχρεωτικής δήλωσης.

Τότε ξεκίνησαν εκστρατίες που παρότρυναν το κοινό να αποφεύγει τις αποχρέμψεις σε δημόσιους χώρους, παρακινούσαν τους άπορους που είχαν προσβληθεί από την ασθένεια να εισαχθούν σε σανατόρια που έμοιαζαν με φυλακές.

Τα σανατόρια για τη μεσαία και ανώτερη τάξη προσέφεραν υψηλού επιπέδου φροντίδα και συνεχή ιατρική παρακολούθηση, και παρείχαν τα οφέλη του <<φρέσκου αέρα>> και θέσεις εργασίας.

ΣΑΝΑΤΟΡΙΑ

Τα σανατόρια χτίστηκαν σε εξοχικές περιοχές, συνήθως μεγάλου υψόμετρου, μέσα σε δάση κωνοφόρων (έλατα, πεύκα, κλπ.), όπου ο καθαρός αέρας ήταν το κυρίαρχο στοιχείο. Αυτό ήταν ακόλουθο των ιδεών του Brehmer, ο οποίος θεωρούσε ως βασικό παράγοντα της θεραπείας, τη μετάβαση του ασθενούς σε <<άνοσο τόπο>>, δηλαδή σε μέρος όπου οι κάτοικοι δεν αρρώσταιναν από φυματίωση.

Οι ιδέες του Brehmer εκπορεύονταν από τις παλιότερες θεωρίες του Ιπποκράτη και Γαληνού, οι οποίοι πίστευαν στο μίasma του εισπνεόμενου αέρα. Οι θεωρίες αυτές επικράτησαν για εκατοντάδες χρόνια και πάνω σε αυτές στηρίχθηκε και η θεραπεία μέσω σανατορίων, δεδομένης και της μη ύπαρξης φαρμάκου αντιμετώπισης της ασθένειας.

Τα πέντε βασικά σημεία για την εξασφάλιση της υγείας των νοσηλευόμενων ήταν :

- Καθαρός αέρας
- Καθαρό νερό
- Φώς
- Καθαριότητα
- Αποτελεσματική αποστράγγιση

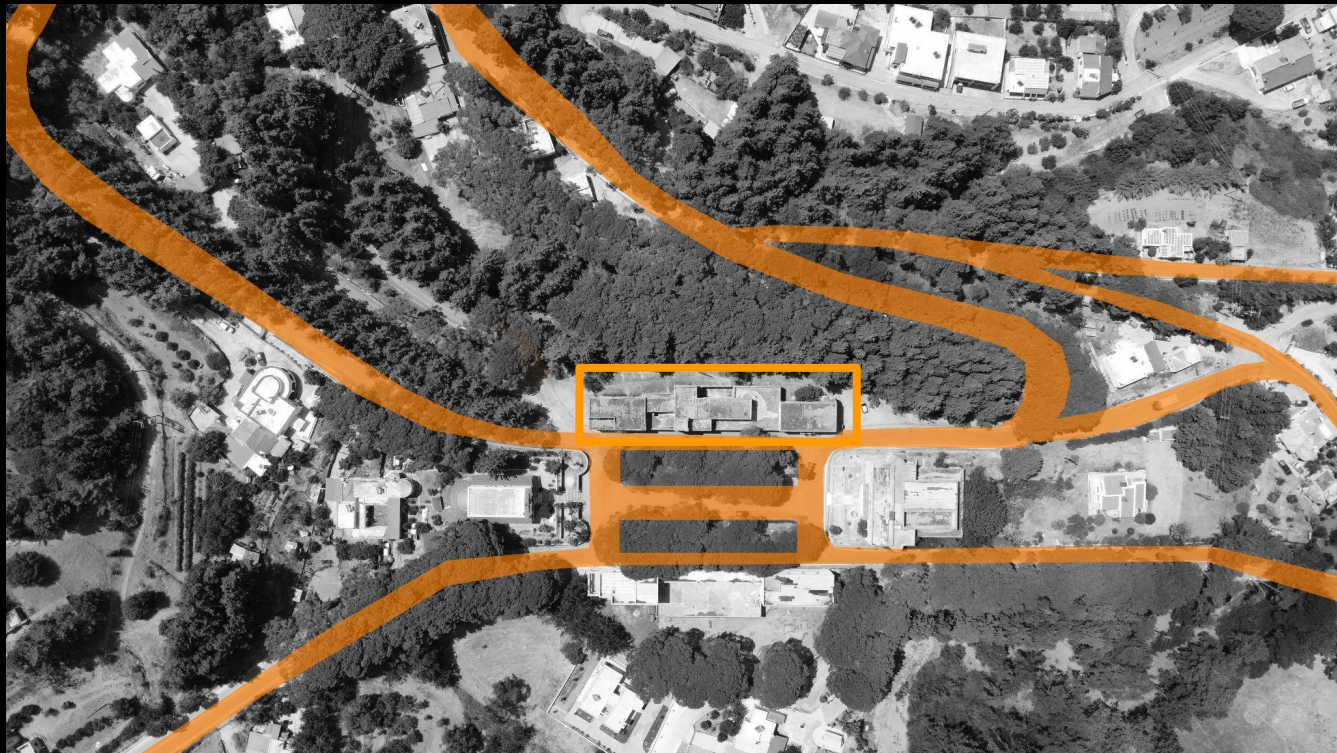
ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΠΟΥ

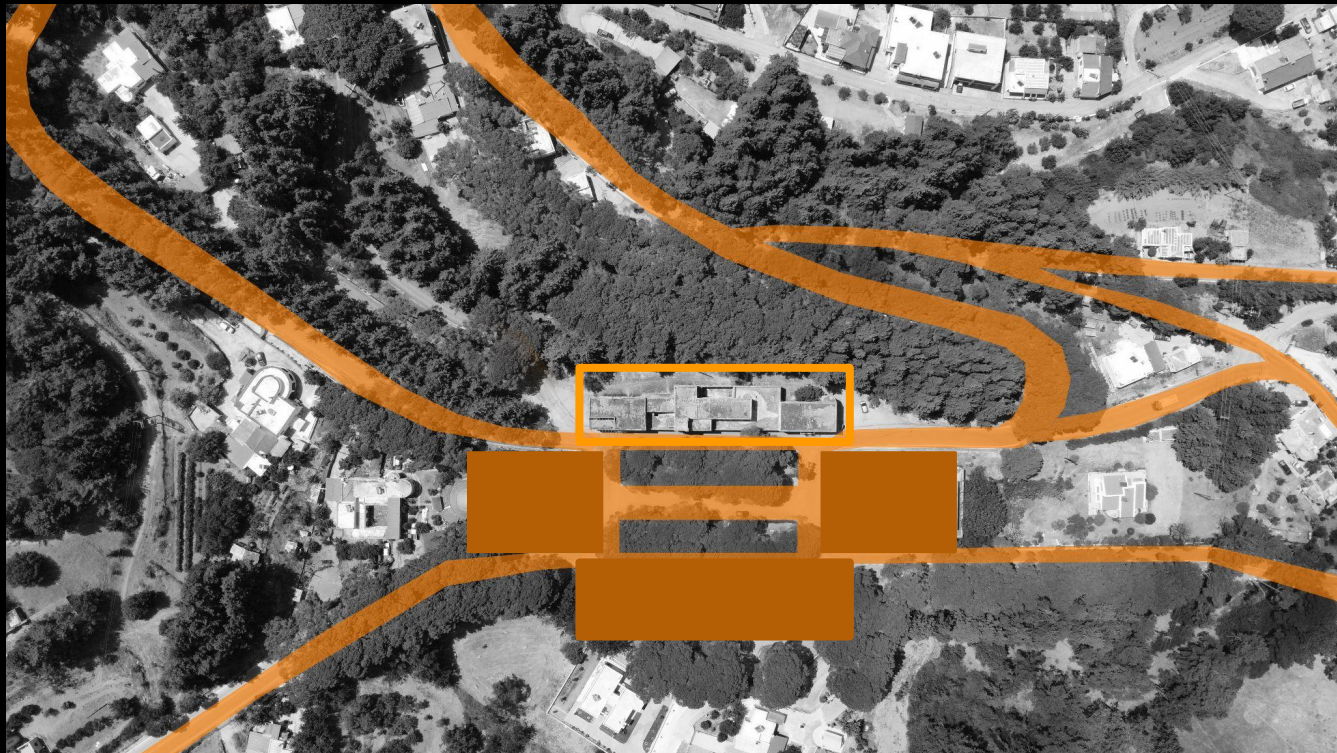
Αεροφωτογραφία

Χωροθέτηση Οικοπέδου

Όχληση από γειτονικούς δρόμους

Γειτονικά κτίρια

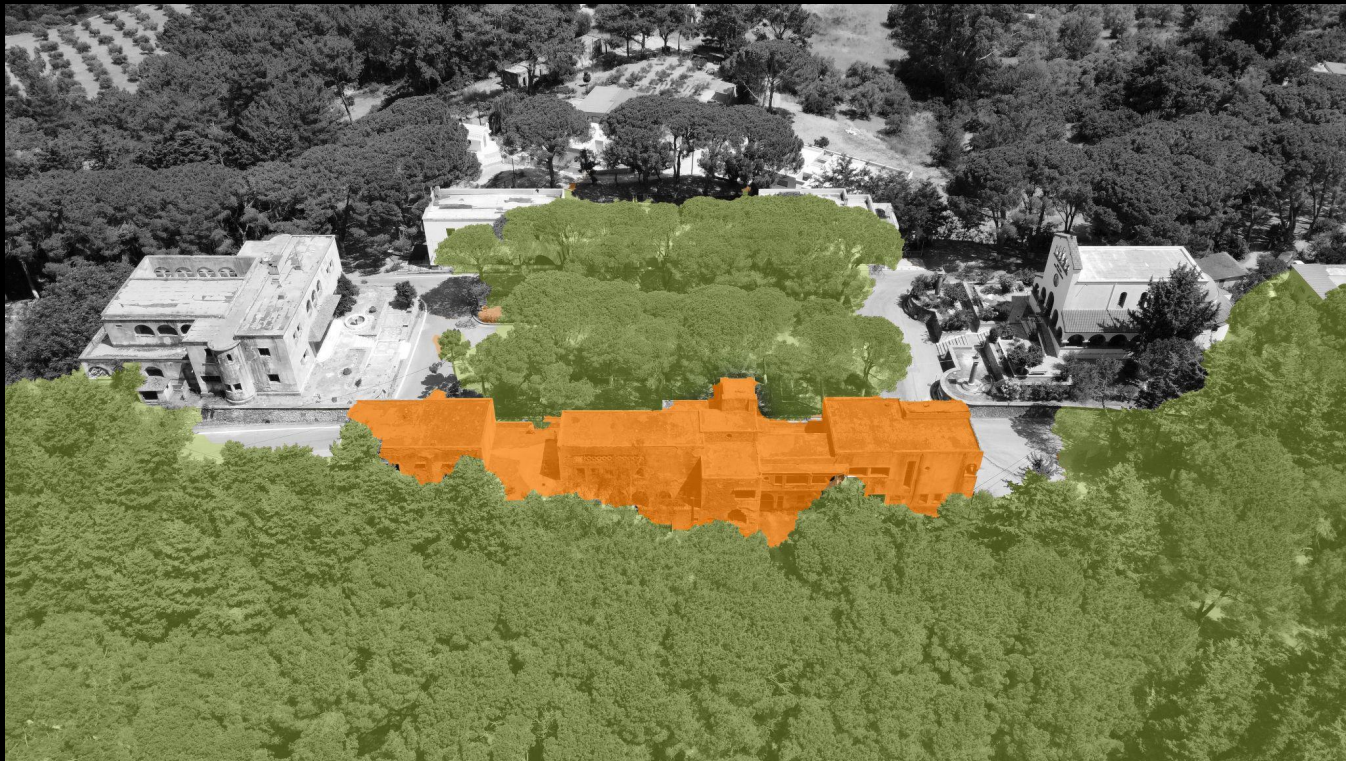
Φωτογραφία απο drone

Φωτογραφία από drone - Γειτονικά Κτίρια

Όριο Φύτευσης

Όριο φύτευσης και κτίσμα οικοπέδου

Ανοιχτοι χώροι που σχηματίζονται

Συνολική εικόνα - Υπάρχουσα Κατάσταση

Απομόνωση των γειτονικών κτισμάτων

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΤΙΡΙΟΥ

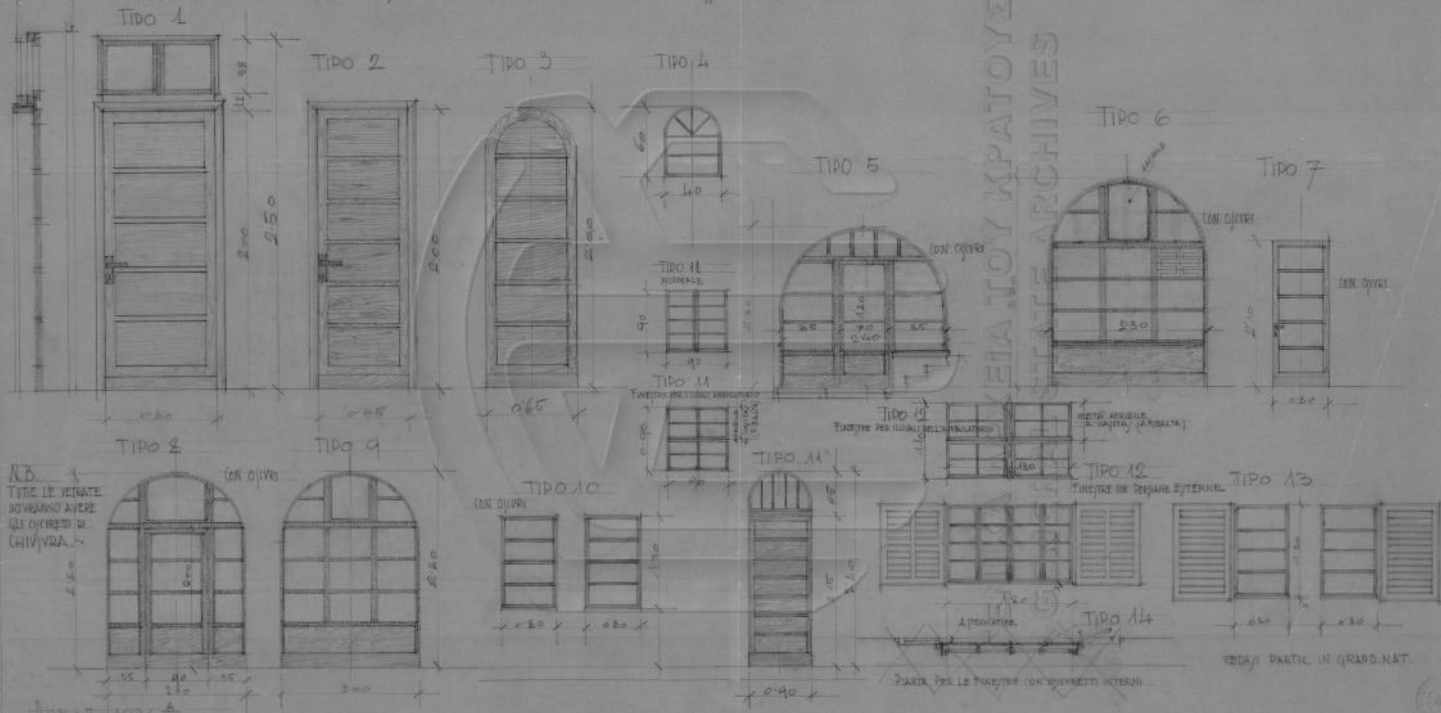

Building 1, Elevation SE, Current situation (2018)

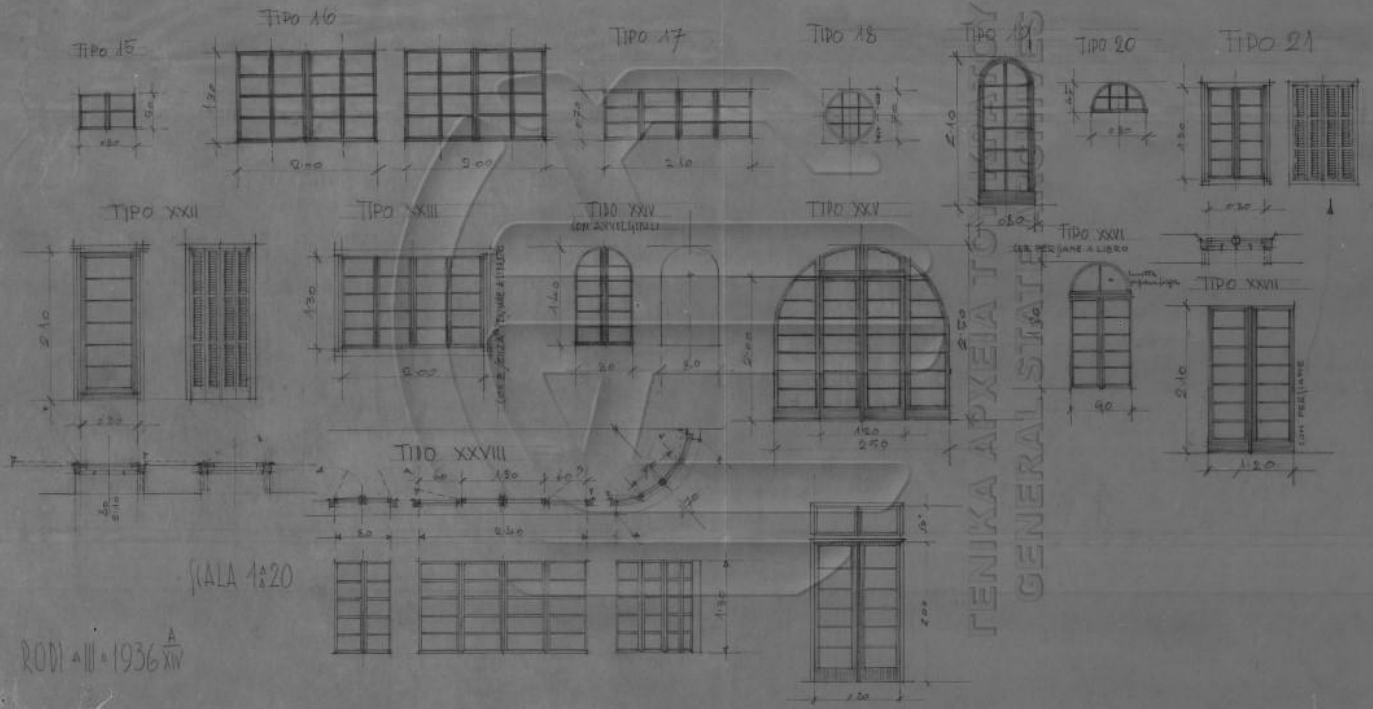
5m

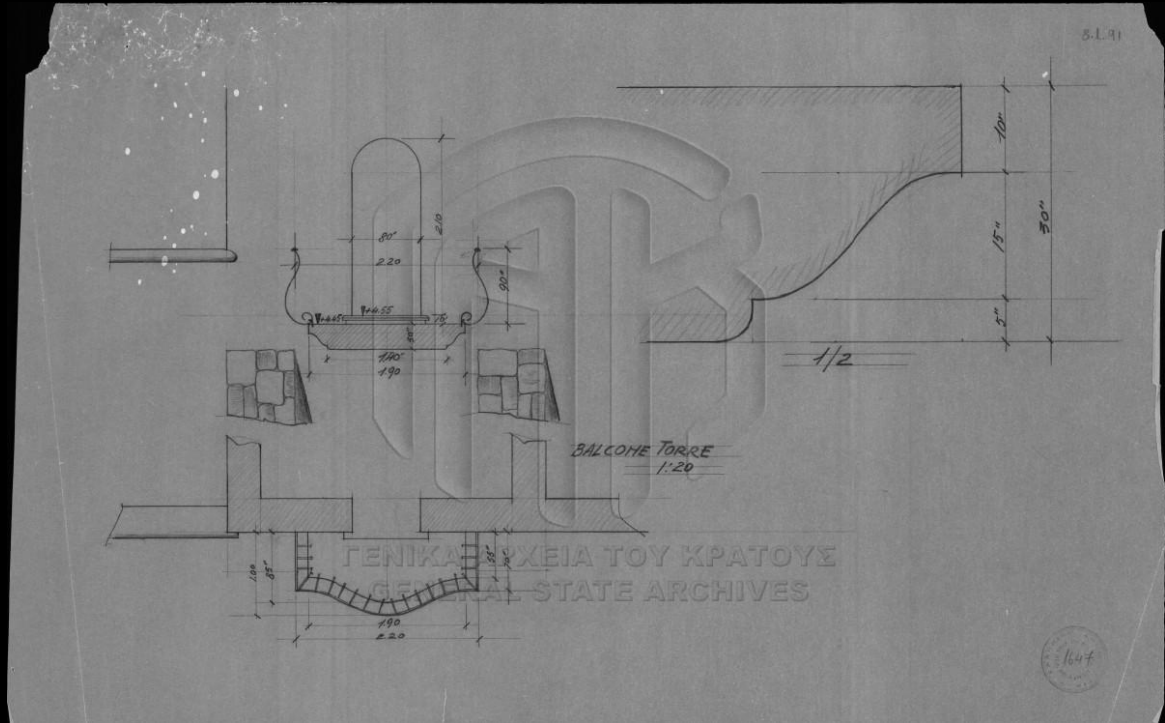
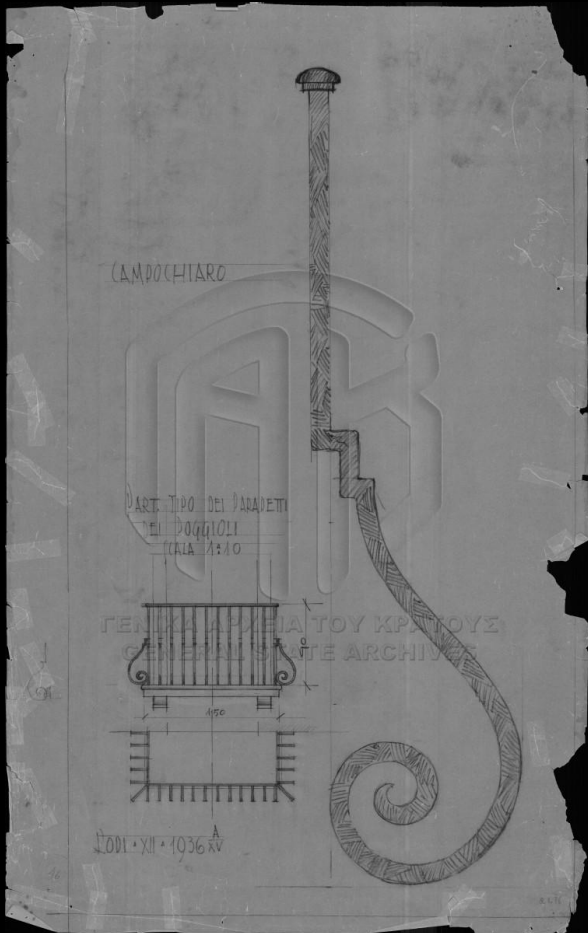
NUOVO EDIFICIO DELLA PIAZZA DI CAMPOCCHIO

PART. DI PORTE INTERNE ED ESTERNE, DI PORTE VETRATE E TERME, D'INTELLI DI FINESTRE ECC.

EDIFICIO N.º 0 PIAZZA DI CAMPOCCHIARO PARTICOLARE DEGLI INFESSI

Μοτίβα δαπέδων

Στιγμιότυπα αποτύπωσης

Στιγμιότυπα αποτύπωσης

CONCEPT

Architecture is the learned game, correct and magnificent, of forms assembled in the light”
Le Corbusier

ΕΝΝΟΙΑ ΜΑ (間)

Η γενική έννοια του μεσολαβητικού διαστήματος ή του κενού, μαζί με την έλλειψη σαφών ορίων, αποτελεί ένα από τα βασικά στοιχεία των φιλοσοφιών της Ανατολής, επηρεάζοντας σημαντικά την ιαπωνική κουλτούρα. Αυτήν την έννοια την συναντάμε τόσο στην τέχνη όσο και στην αρχιτεκτονική της. Ένα εμβληματικό παράδειγμα αποτελεί η ιδιαίτερη έννοια του **μα**, η οποία χαρακτηρίζει τον **ιαπωνικό πολιτισμό και περιγράφεται ως το μεσολαβητικό διάστημα τόσο στο χρόνο όσο και στον χώρο**, ενσωματώνοντας τις έννοιες της παύσης και του μη-συνεχούς χώρου. Αποτελεί το αναπόφευκτο κενό μεταξύ όλων των πραγμάτων, ένα κενό που όμως δεν είναι κενό στην πραγματικότητα, αλλά αποτελεί ένα πεδίο γεμάτο άπειρες δυνατότητες.

Όσον αφορά την χωρική έκφραση του μα, για να κατανοήσει κανείς την έννοια του, πρέπει πρώτα να απαλλαγεί από την περιορισμένη αντίληψη του χώρου ως μιας "κλειστής τρισδιάστατης οντότητας" και να τον αντιληφθεί ως ταυτόχρονη ύπαρξη μορφής και μη-μορφής, μια κατάσταση που υπάρχει κυρίως στη φαντασία του ανθρώπου που βιώνει την εμπειρία των συνθετικών στοιχείων και όχι μόνο στο έργο τους.

Η έννοια του κενού επηρέασε τον τρόπο που οι Ιάπωνες αντιλαμβάνονταν τον χώρο, ο οποίος δεν περιορίζεται στην αυστηρή ερμηνεία των τριών διαστάσεων και δεν θεωρείται ανυπόστατος, **αλλά υπονοείται**. Στην ιαπωνική σκέψη, ο χώρος συνδέεται στενά με τον χρόνο, καθώς ο πρώτος είναι απαραίτητος για την βιωματική εμπειρία του δεύτερου. Σε μια συνεχώς μεταβαλλόμενη πραγματικότητα, το μεσολαβητικό διάστημα θεωρείται απαραίτητο για να μην υπάρχει στασιμότητα. Έτσι, ο χώρος, **αν και φαίνεται στατικός**, διαθέτει όλη τη δυναμική για πιθανές αλλαγές και αναγνωρίζονται ως τέτοιος. Ο χρόνος συμβολίζεται από το ιδεογράμμα 時間 (ji-kan) και σημαίνει κυριολεκτικά "χρονικό διάστημα".

Στην αρχιτεκτονική, η χωρική απεικόνιση του ενδιάμεσου διαστήματος αναδεικνύεται από τις πρώιμες κατασκευές με θρησκευτικό χαρακτήρα. Αργότερα, με την εξέλιξη του αρχιτεκτονικού λεξιλογίου της Ιαπωνίας, η έννοια του *ma* φαίνεται στους κενούς εσωτερικούς χώρους των ναών και των κατοικιών.

Άλλες ερμηνείες του *ma* στην Ιαπωνική αρχιτεκτονική αποτελούν θεμελιώδη στοιχεία, όπως η απόσταση μεταξύ δύο συνεχόμενων στηλών και η *engawa*, που δημιουργεί έναν χώρο μετάβασης ανάμεσα στον εσωτερικό και τον εξωτερικό χώρο.

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ. Η ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟ ΕΛΛΑΔΑΣ

Όπως συμβαίνει σε πολλές κοινωνίες, οι άνθρωποι δημιουργούν βαθιές ρίζες σε ένα συγκεκριμένο μέρος και αναπτύσσουν μια έντονη αγάπη και εκτίμηση για το φυσικό περιβάλλον τους. Στην περίπτωση της Ιαπωνίας, **το φως του ήλιου το οποίο σε πολλές περιπτώσεις είναι θαμπό, έχει επηρεάσει βαθιά τον πολιτισμό της χώρας, αναδεικνύοντας την αισθητική μιας ολόκληρης κουλτούρας που συνυπάρχει και σχετίζεται με την ατμόσφαιρα της σκιάς.**

Μια ιδιαίτερη προσέγγιση αυτού του θέματος παρουσιάζεται στο έργο "A Climate: A Philosophical Study" του Ιαπωνικού φιλοσόφου Watsuji Tetsuro. Ο Watsuji, επιδιώκοντας να κατανοήσει το χάσμα μεταξύ των πολιτισμικών βάθρων της Δύσης και της Ανατολής, μελετά το φυσικό περιβάλλον της Μεσογείου, εστιάζοντας στην Ελλάδα, όπου εντοπίζει τις ρίζες της δυτικής σκέψης και της Ιαπωνίας.

Το ελληνικό τοπίο, με τη ρυθμική αλλαγή και την αγνότητα της φύσης, έχει έναν ξεχωριστό και μοναδικό χαρακτήρα. Όπως αναφέρει, **«η φύση είναι υπάκουη και προσιπή στην Ελλάδα. Η ξηρότητα της ατμόσφαιρας αποκαλύπτει τα πάντα και δεν κρύβει τίποτα... έτσι ο Έλληνας έγινε ικανός να βρει τη λογική τάξη μέσα στη φύση και να γίνει ένα μαζί της.»**

Συνεπώς, **η καθαρότητα της ατμόσφαιρας και το έντονο, φως που διακρίνει το φυσικό περιβάλλον της Ελλάδας** έπαιξαν έναν καθοριστικό ρόλο στην συστηματική παρατήρηση της φύσης, απ' όπου και προέκυψε η **έννοια της θεωρίας**. Η ετυμολογία της λέξης θεωρία, η οποία προέρχεται από το **θέα+ ὥρα**, και η συσχέτιση της έννοιας της ως η επισκόπηση, η καθολική εποπτεία, συναντάται σε πολλούς μελετητές ως η αρχή της κατανόησης της σχέσης που διέπει την ελληνική φιλοσοφία με τη τέχνη.

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ. Η ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το κλίμα της Ελλάδας είναι μικτό και χαρακτηρίζεται από ήπιους υγρούς χειμώνες αλλά σχετικά θερμά και ξηρά καλοκαίρια. Όμως λόγω της μοναδικής γεωγραφίας της και της θέσης της δημιουργείται ένα εύρος μικρο-κλιμάτων και παραλλαγών κατά τόπους.

Στην Ιαπωνία τα υψηλά ποσοστά υγρασίας που χαρακτηρίζουν το κλίμα της, οφείλονται για τις ασθενείς ακτίνες φωτός που δημιουργούνται. Ακόμα, η ποικιλία των κλιματολογικών συνθηκών, που προκύπτουν από τους κρύους με χιόνι χειμώνες και τα καυτά υγρά καλοκαίρια, οδήγησε στην παραίτηση του ανθρώπου από την προσπάθεια να επιβληθεί στη φύση. Σε ένα τέτοιο φυσικό περιβάλλον που αποκαλύπτεται αποσπασματικά αποκρύπτοντας σημεία ή και ολόκληρες εκτάσεις του, μια αντίστοιχη λογική αντιμετώπιση της φύσης με αυτή που καλλιεργήθηκε στο ελληνικό τοπίο ήταν δύσκολο να αναπτυχθεί. Το ιαπωνικό τοπίο, με τα βουνά, τα χωράφια και τα φυτά να εμφανίζεται ακανόνιστο, καθιστά δύσκολο στον παρατηρητή να εντοπίσει αναλογία και ενότητα στις μορφές .

Η ασάφεια των μορφών είναι κάτι ξένο στο συγκεκριμένο τοπίο και έτσι «**στους Έλληνες δεν προέκυψε ποτέ η επιθυμία του αόρατου ή του παράλογου μέσα στην φύση**». Κάτω όμως από τον υγρό ουρανό της Ιαπωνίας που διαχέει ασθενείς σκιές τα αντικείμενα εμφανίζονται θολά, προικισμένα έτσι με μια μυστηριώδη, ακόμα και μυστικιστική ποιότητα. Έτσι, εάν «**η φύση στην Ευρώπη αντιμετωπίζεται ως αντικείμενο σπουδής, μέσα από το οποίο αποκαλύπτεται ο κανόνας, στην ανατολή εξαιτίας της πολυπλοκότητας της φύσης, ο τόπος αντιμετωπίζεται σαν την κατοικία του άπειρου βάθους.**»
Norberg-Schulz, Christian, Genius Loci

Άμεσος – Έμμεσος Φυσικός φωτισμός

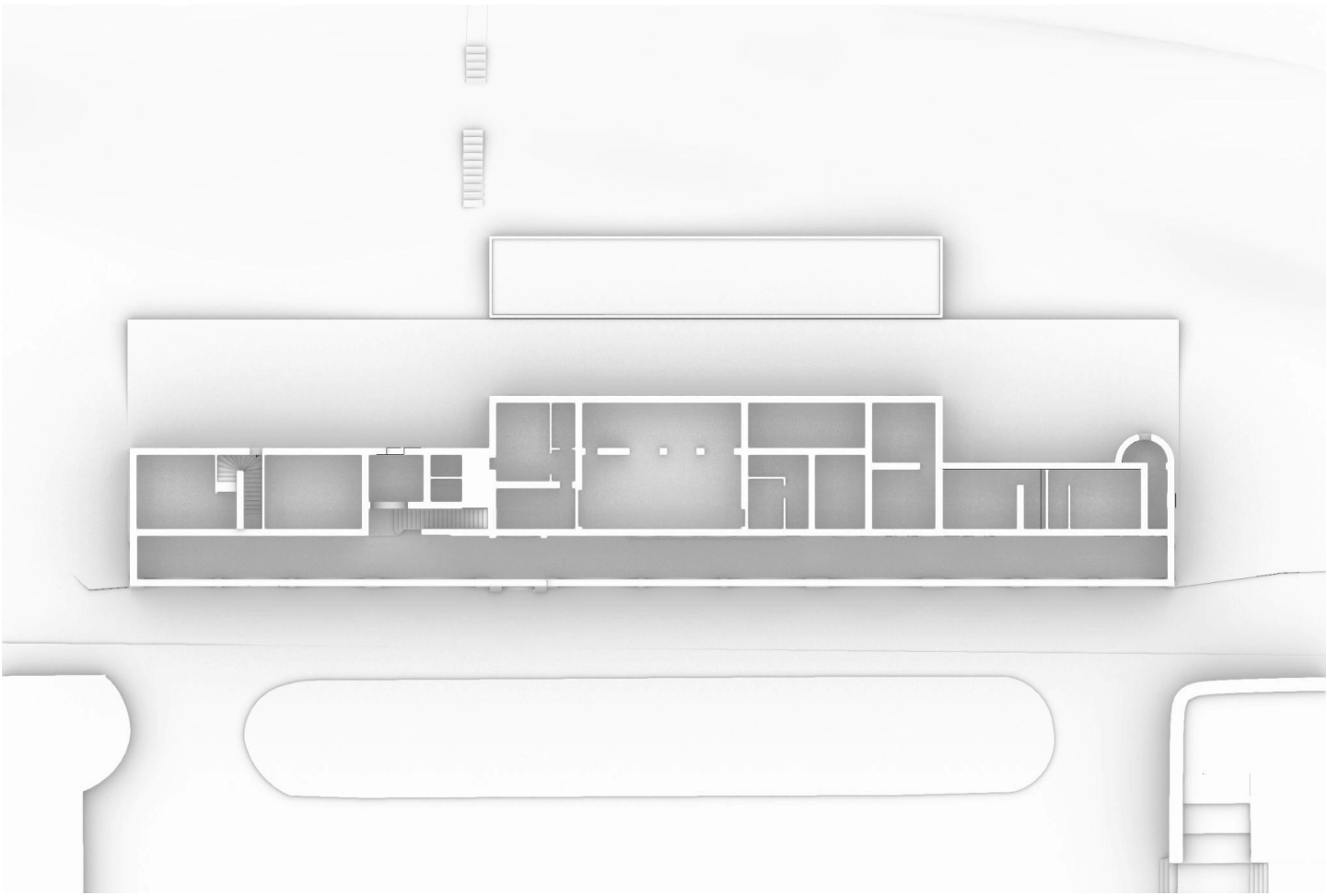
Το φως κατηγοριοποιείται σε τρεις διακριτές ομάδες: άμεσο φως, έμμεσο φως και συμβολικό φως. Κάθε τύπος φωτός παίζει μοναδικό ρόλο στην αντίληψη και την κατανόηση του κόσμου γύρω μας.

Αυτός ο τύπος φωτός εισέρχεται σε ένα κτίριο μέσω στενών σχισμών ή πολύ μικρών ανοιγμάτων, δημιουργώντας μια ατμόσφαιρα μυστηρίου και μεγαλοπρέπειας στο εσωτερικό. Σε χώρους που χωρίζονται από σαφή όρια, η χρήση του φωτός μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο είτε στην ενοποίηση είτε στο διαχωρισμό τους. Φέρνοντας το ηλιακό φως και στους δύο χώρους άμεσα ή χρησιμοποιώντας έμμεσο φωτισμό μπορεί να δημιουργηθεί μια αίσθηση ενότητας.

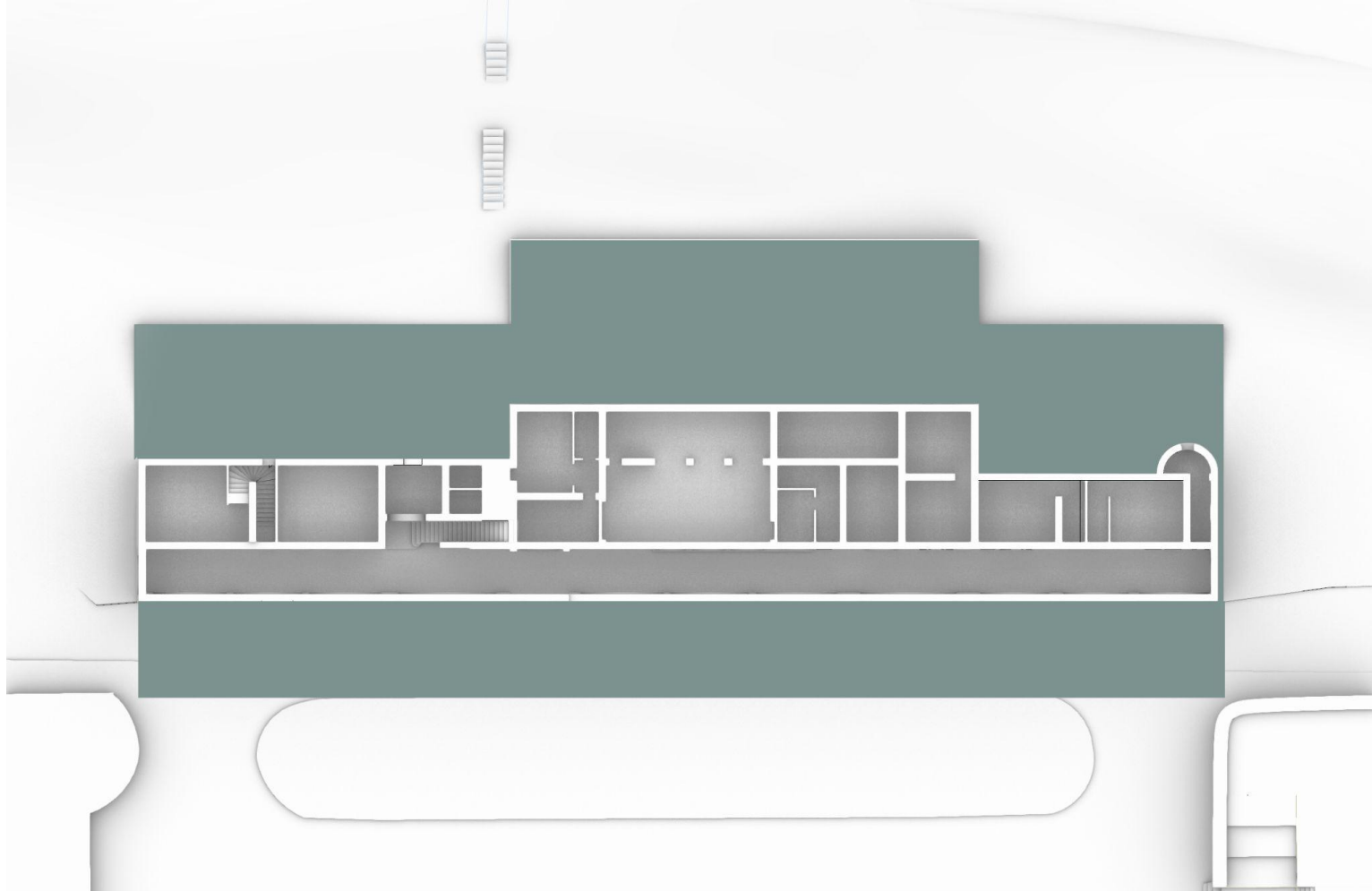
Από την άλλη πλευρά, το έμμεσο φως εισέρχεται σε ένα χώρο μέσω της αντανάκλασης σε επιφάνειες, φυτά ή γειτονικά κτίρια. Για να εισέλθει έμμεσο φως στο εσωτερικό ενός κτιρίου, πρέπει να υπάρχει κάποια επιφάνεια που να μπορεί να το αντανάκλα ή να το διαπερνά. Σε σύγκριση με τον άμεσο φωτισμό, το φως που προκύπτει από έμμεσες πηγές διαχέεται περισσότερο στο χώρο. Όταν ένας χώρος φωτίζεται με έμμεσο φως, οι σκιές τείνουν να έχουν απαλές άκρες ή μπορεί να μην είναι καθόλου ορατές. Η φύση της εισαγωγής φωτός παίζει επίσης ρόλο στην παρουσία ή απουσία σκιών.

Συμβολικό φως ορίζεται το φως που εισέρχεται στο εσωτερικό ενός κτιρίου μέσα από σχισμές ή πολύ μικρά ανοίγματα δημιουργώντας έτσι μια μυστική ατμόσφαιρα και επιβλητική στο εσωτερικό του. Επίσης, στους χώρους που διαχωρίζονται με σαφή υλικά όρια η ένωση ή ο διαχωρισμός τους επιτυγχάνεται μέσω της διαφορετικής χρήσης του φωτός ποιοτικά και ποσοτικά.

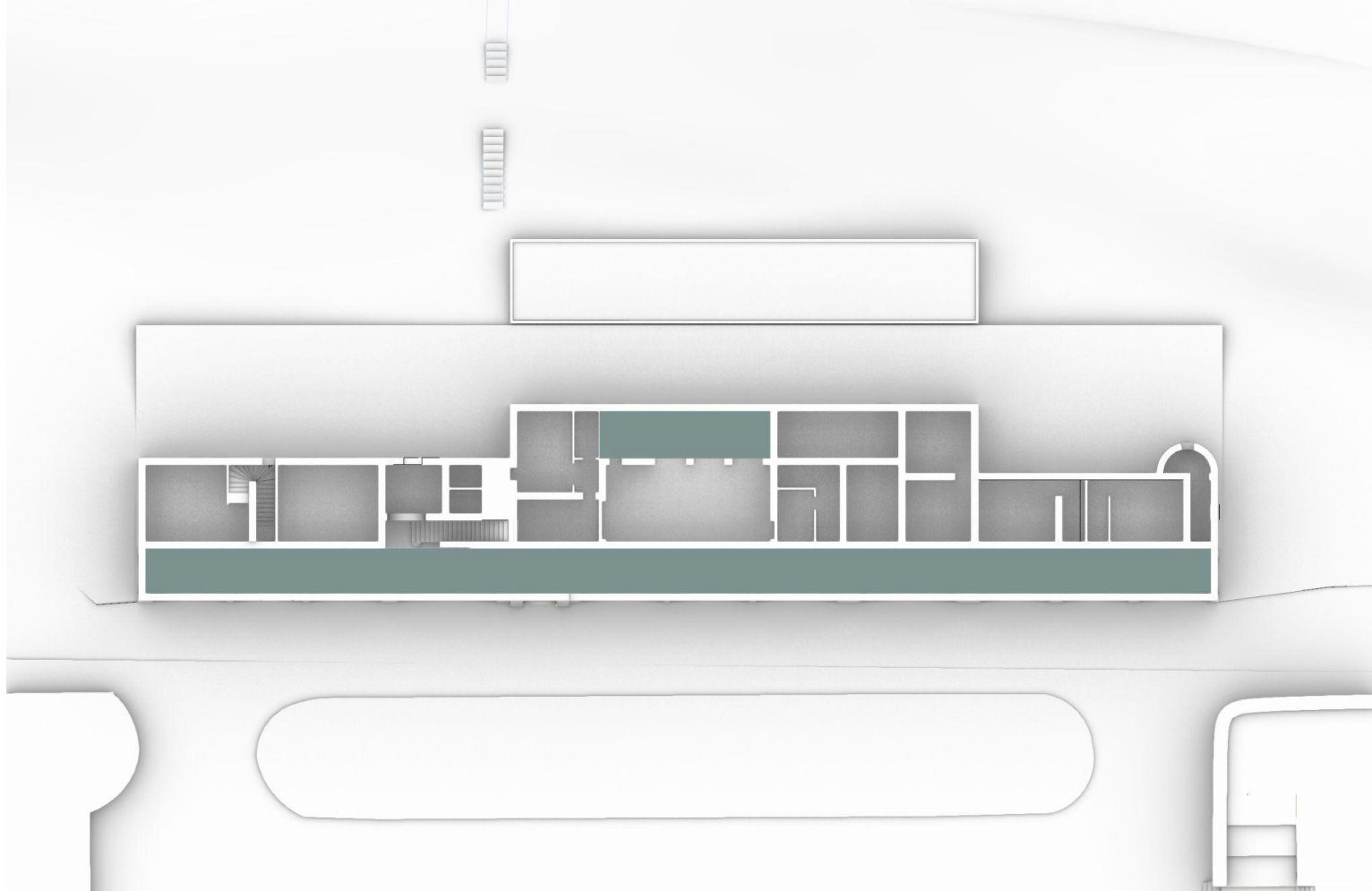
ΣΥΝΘΕΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

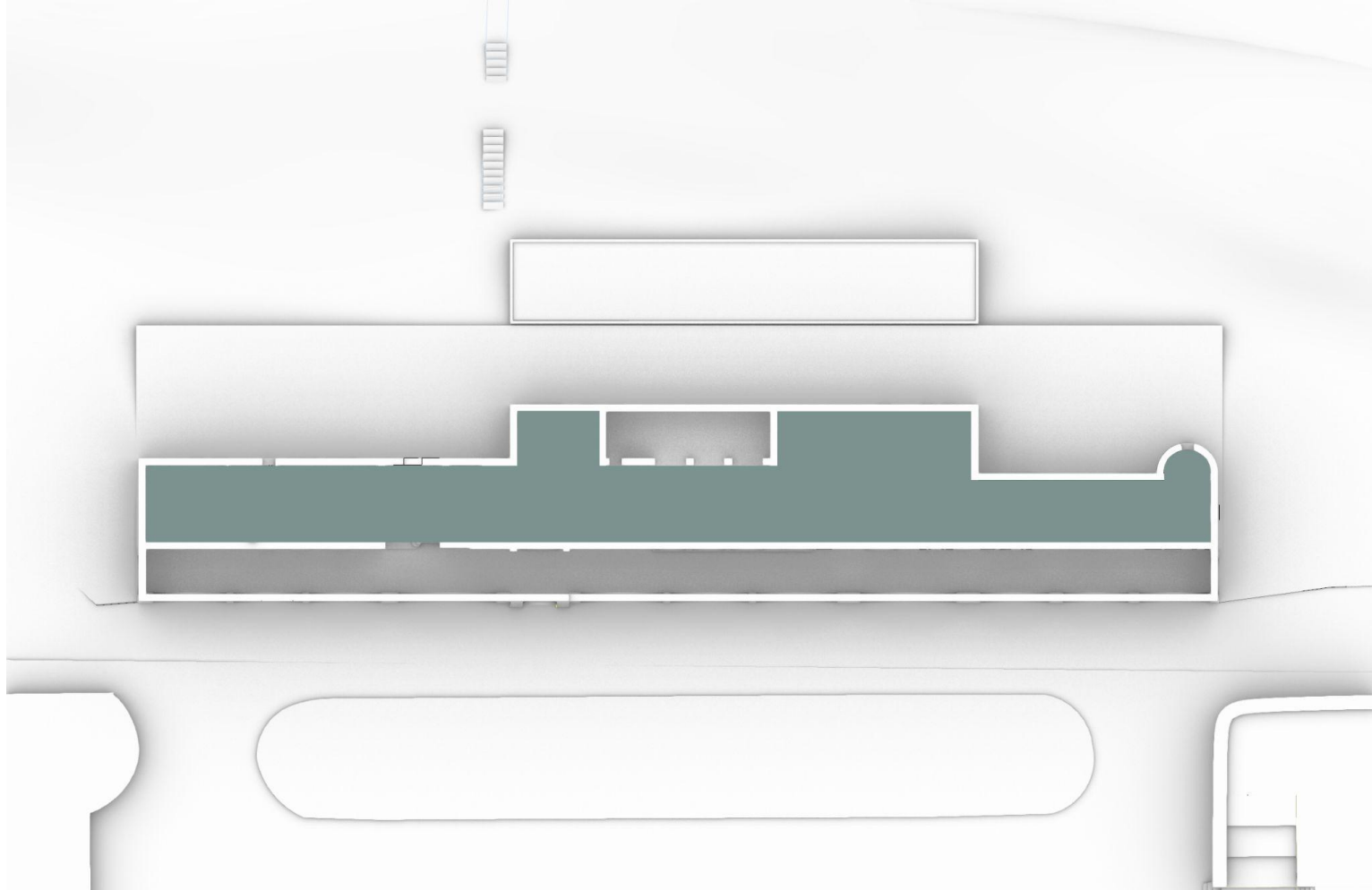
Κάτοψη Κτιρίου

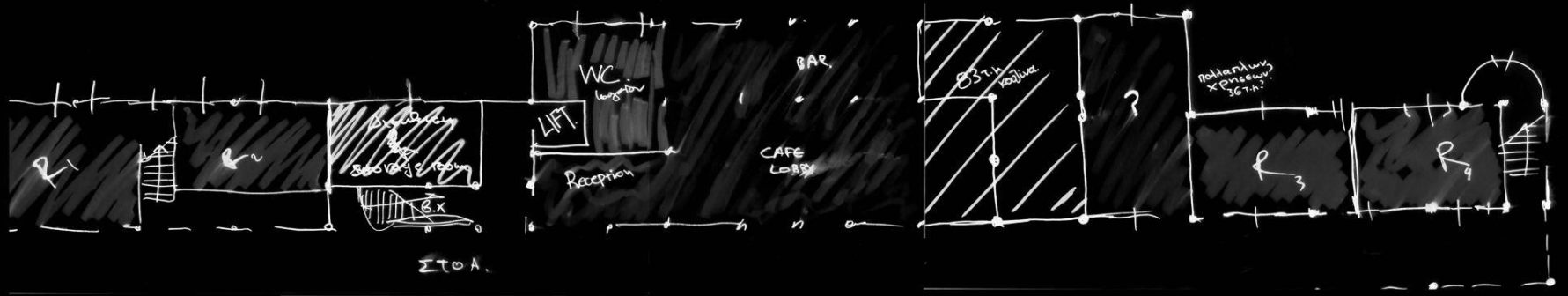
Εξω

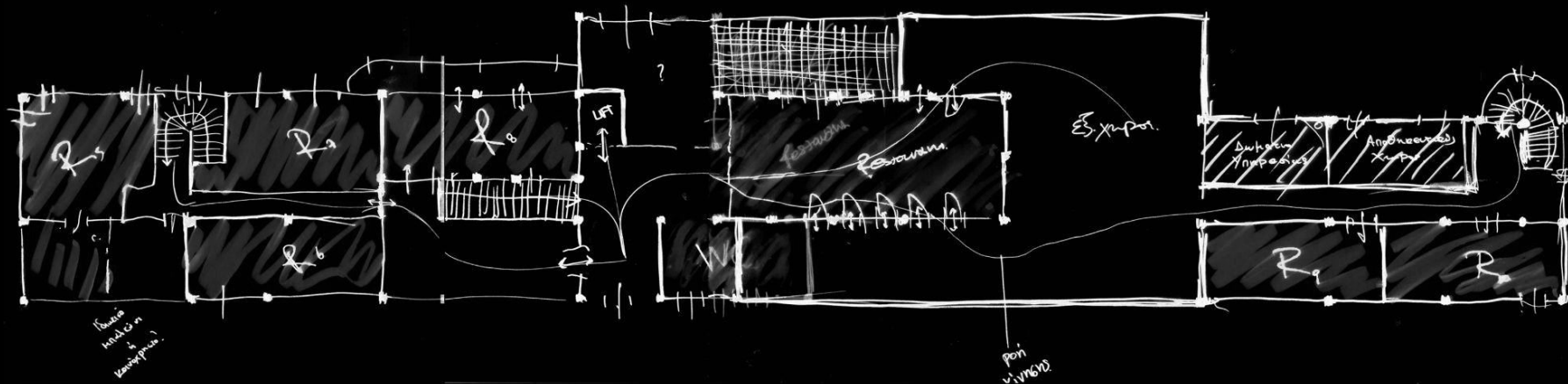

Ανάμεσα

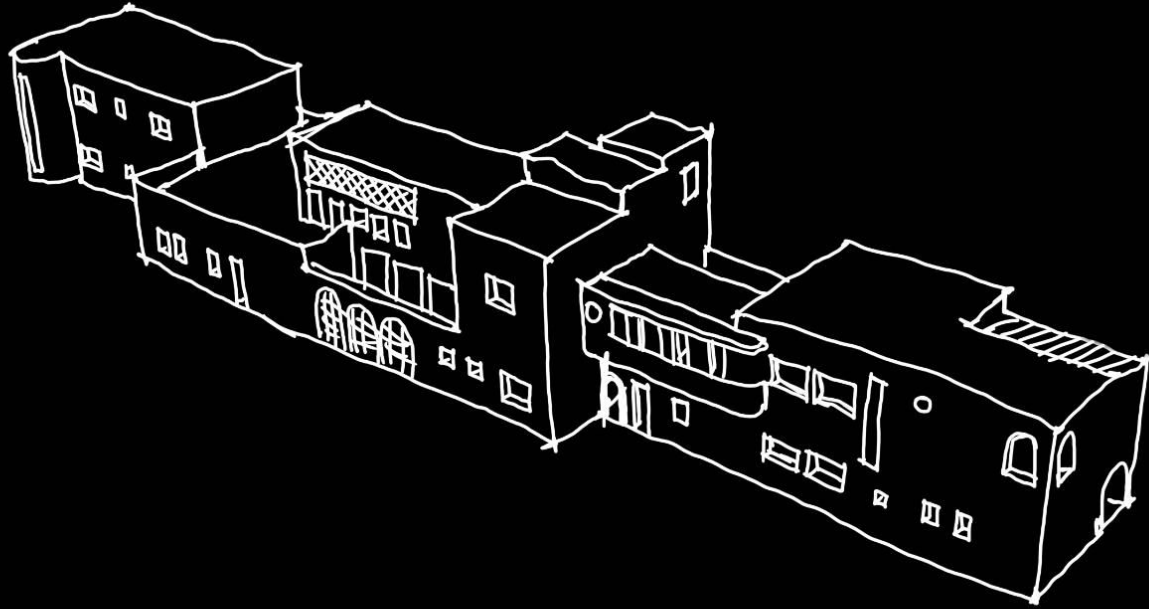

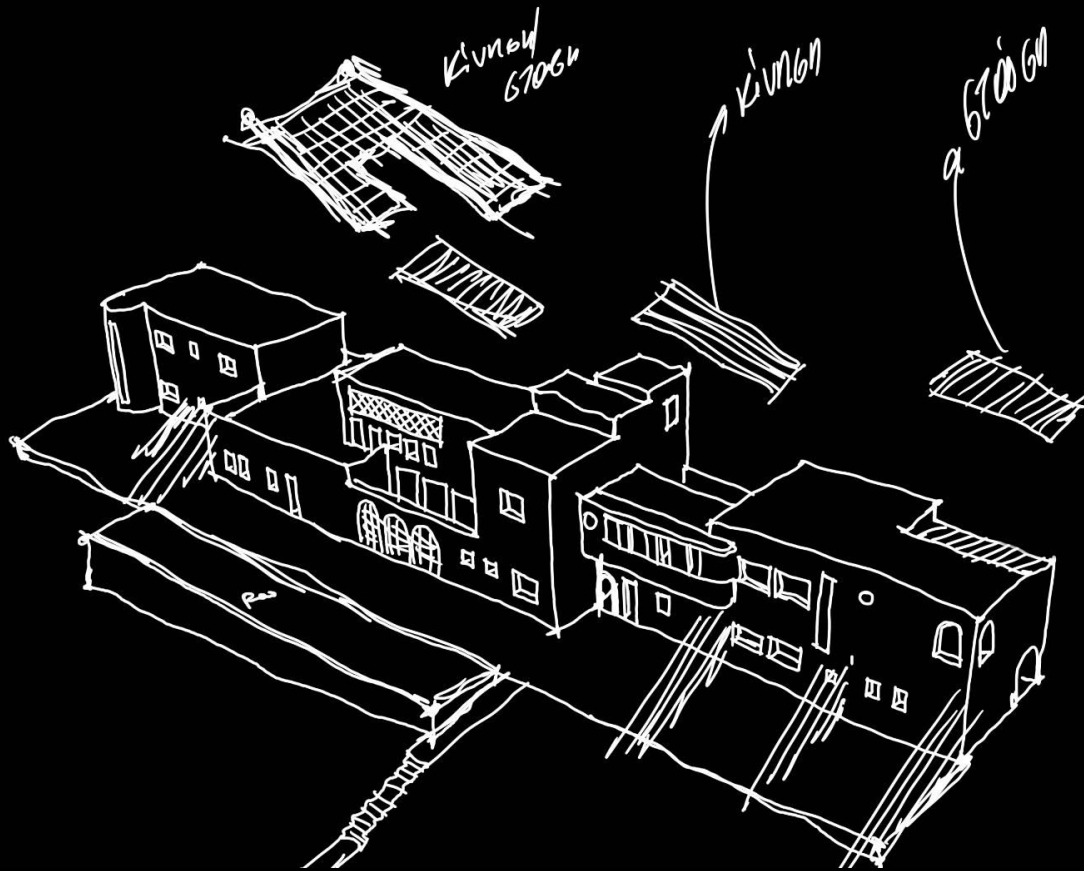
Μέσα

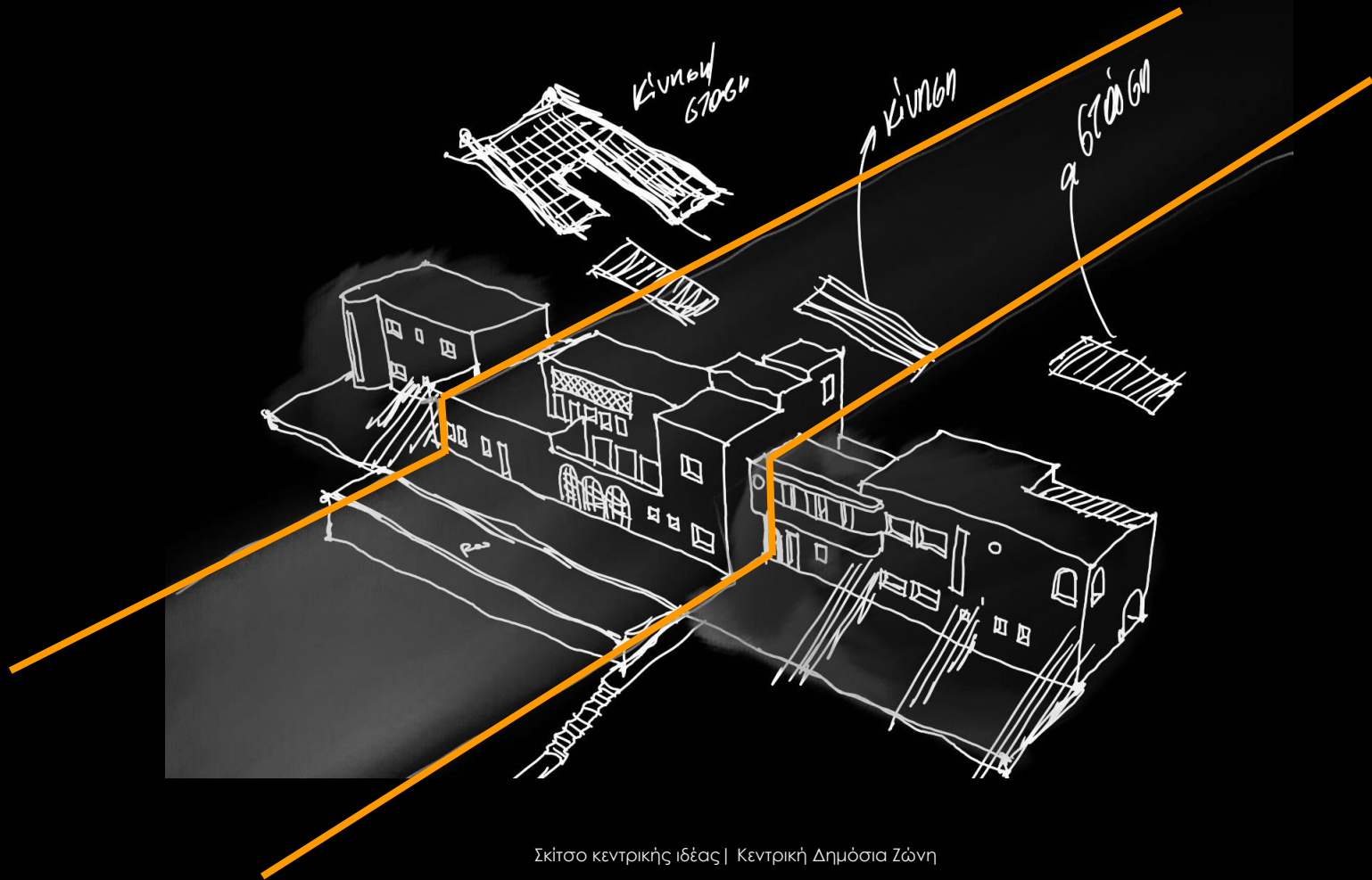

Σκίτσο κεντρικής ιδέας | Δημιουργία κοινόχρηστων και Ιδιωτικών Ζωνών

Σκίτσο κεντρικής ιδέας | Προσθήκη Στεγάστρων Βάση Κίνησης και Στάσης + Προσθήκη Κολυμβητικής Δεξαμενής

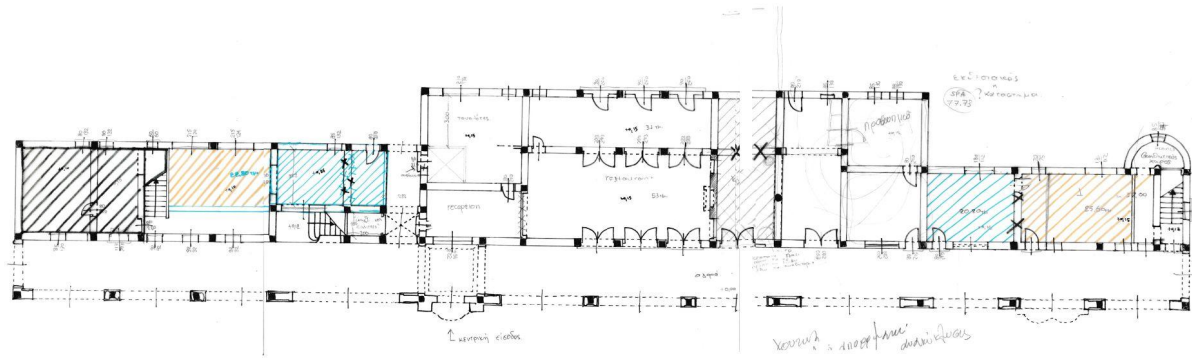

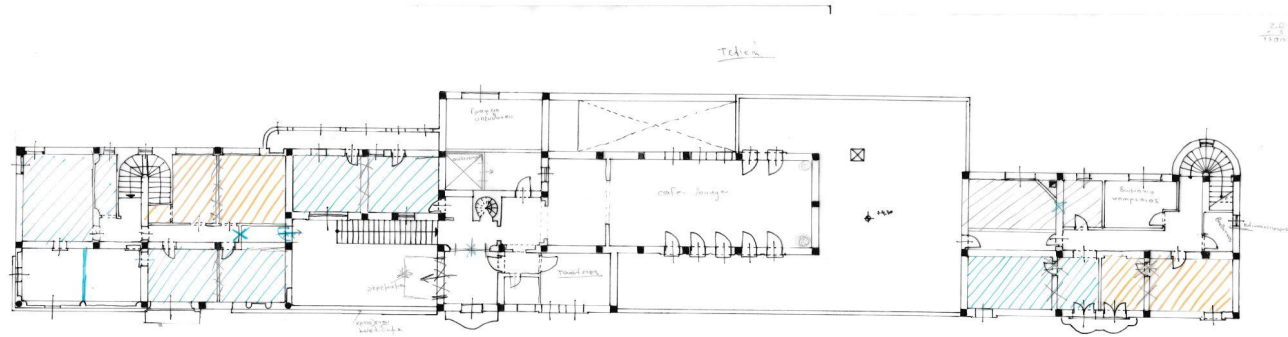
COMMON

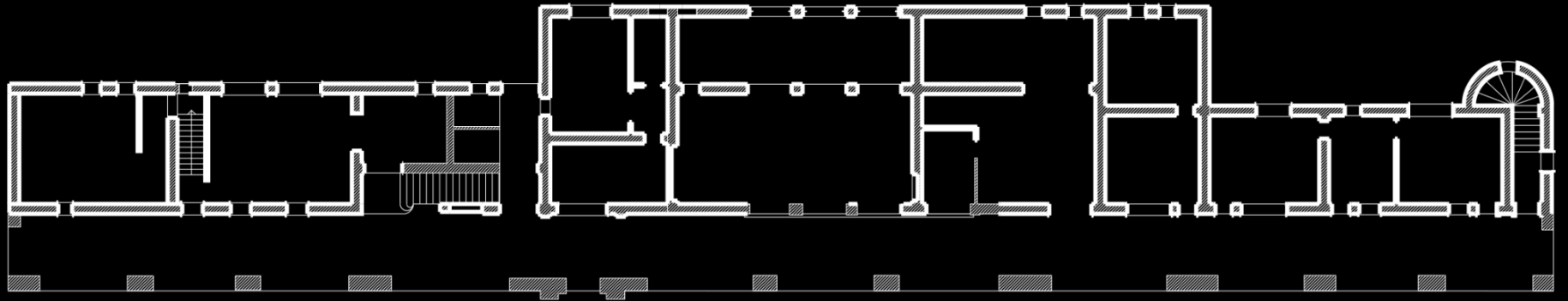
PRIVATE

PRIVATE

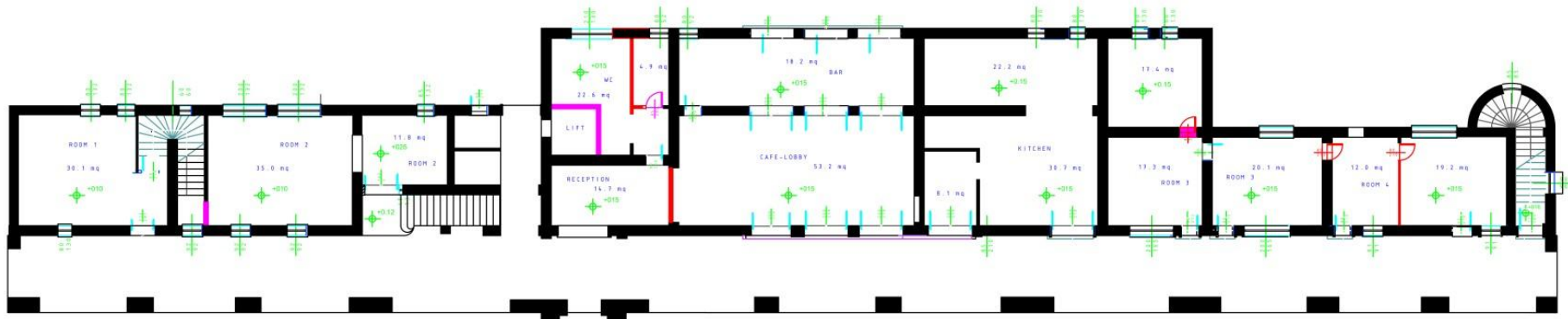
ΣΥΝΘΕΤΙΚΕΣ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΕΣ

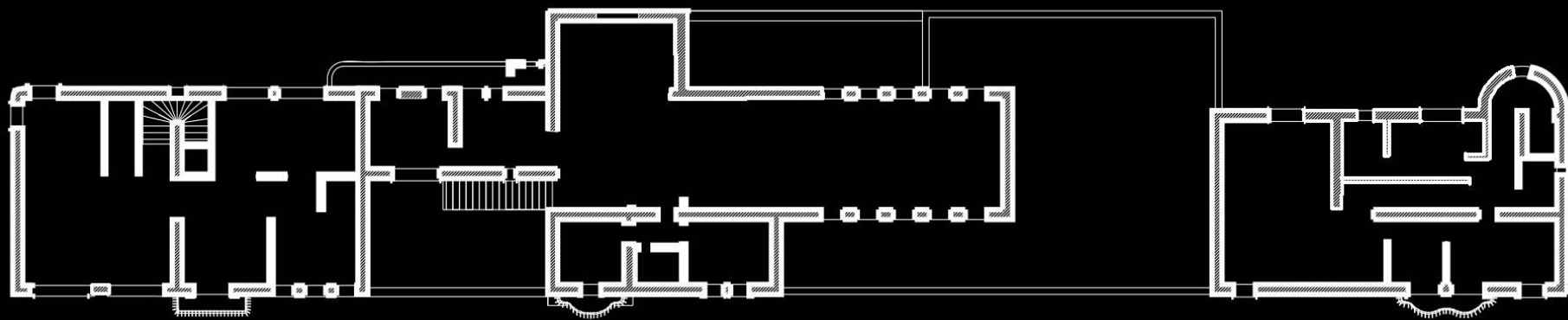

ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

 Καθαιρέσεις

 Συμπληρώματα

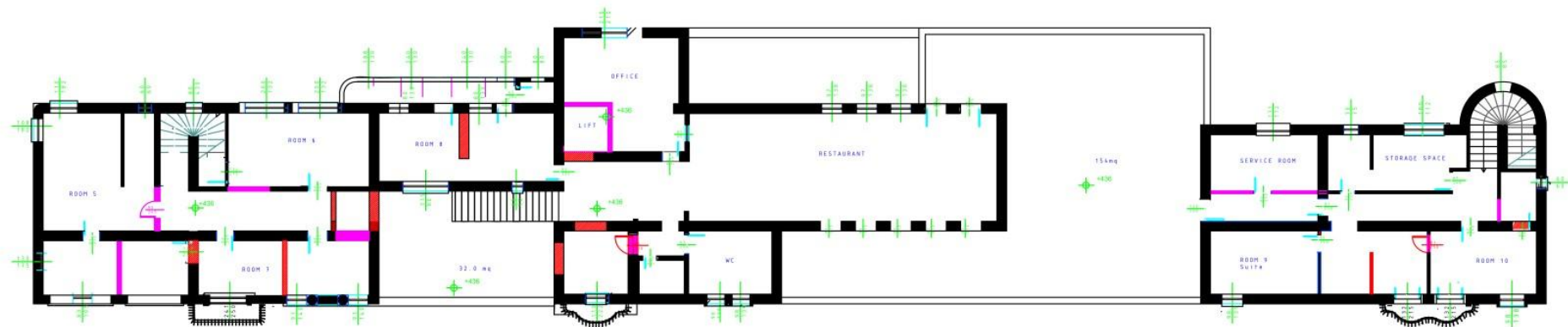

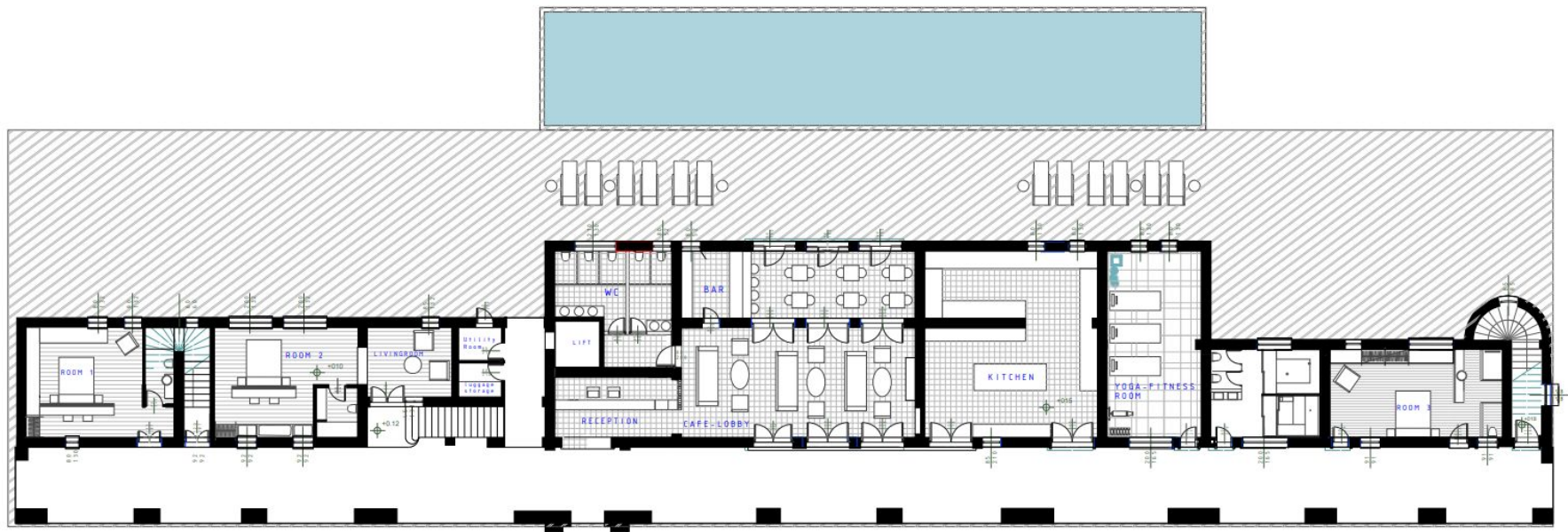
ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ

Καθαιρέσεις

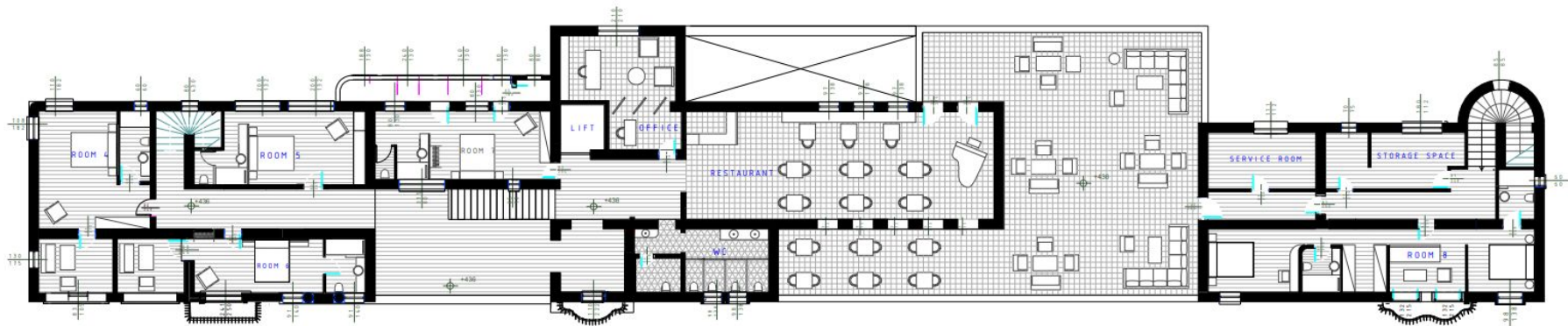
Συμπληρώματα

ΚΑΘΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ ΟΡΟΦΟΥ

ΚΑΤΟΧΗ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΟΡΟΦΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΚΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ | ΣΤΟΑ

ΥΠΟΔΟΧΗ

ΥΠΟΔΟΧΗ

CAFE

CAFE

ANAMEΣA - BAR

ANAMEΣA - BAR

ANAMEΣA - BAR

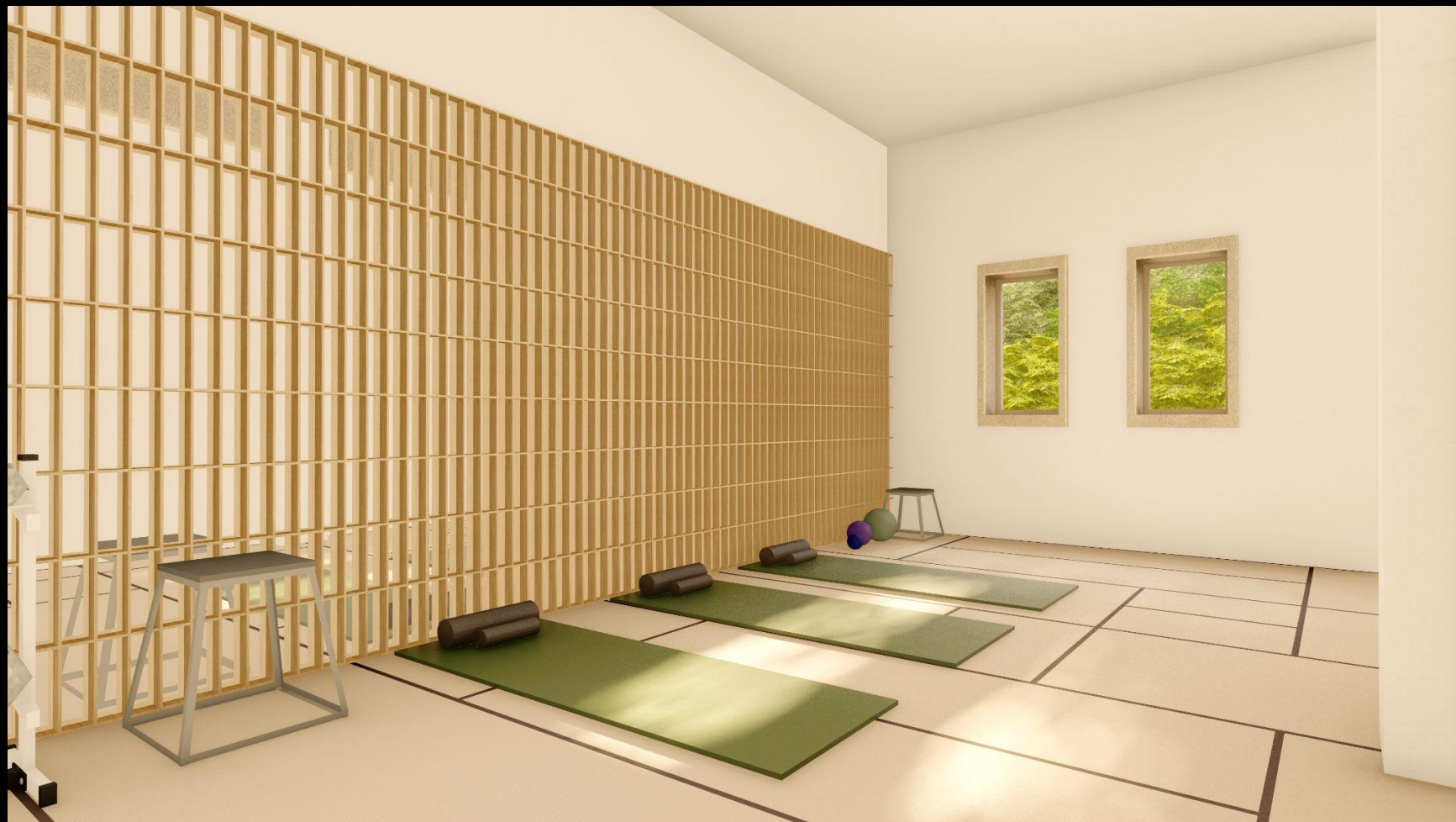
ΕΣΤΙΑΤΟΠΙΟ

ΕΣΤΙΑΤΟΠΙΟ

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ-ΣΑΟΥΝΑ-STEAM ROOM

YOGA FITNESS ROOM

YOGA FITNESS ROOM

ΣΑΟΥΝΑ-STEAM ROOM

ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ 6

ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ 6

ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ 6

ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ 6

ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ 6

ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ 6

ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ 7

ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ 7

ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ 7

ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ 7

ΣΟΥΙΤΑ ΔΥΟ ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΩΝ 2 ΜΠΑΝΙΑ

ΣΟΥΙΤΑ ΔΥΟ ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΩΝ 2 ΜΠΑΝΙΑ

ΣΟΥΙΤΑ ΔΥΟ ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΩΝ 2 ΜΠΑΝΙΑ

ΣΟΥΙΤΑ ΔΥΟ ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΩΝ 2 ΜΠΑΝΙΑ

ΣΟΥΙΤΑ ΔΥΟ ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΩΝ 2 ΜΠΑΝΙΑ

ΣΟΥΙΤΑ ΔΥΟ ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΩΝ 2 ΜΠΑΝΙΑ

ΣΟΥΙΤΑ ΔΥΟ ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΩΝ 2 ΜΠΑΝΙΑ

ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΕΛΕΟΥΣΑΣ
“Άσαφη Όρια”